

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 6. Quam Oblationem tu Deus in omnibus quaesumus

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

Quæ quàm aptè nostris etiam temporibus congruunt!

§. VI.

*Quam Oblationem tu Deus in omnibus
quæsumus.*

E Si hæc cõclusio, & quædam veluti recapitulatio quatuor Oblationũ præcedentium: qua Patrem rogamus, vt præsentis Sacrificij oblationẽ, quatenus omnes priores complectitur, *in omnibus*, siue pro peccatis, aut actione gratiarum, siue pro obtinendis beneficijs, aut in holocaustum, *benedictam, adscriptam, ratam, rationabilem, acceptabilemq;* facere dignetur: tam ex parte rei oblatae, per Consecrationem; quàm ex parte Sacerdotis, populiq; offerentis, per suam gratiam ad hoc necessariam. Idq; cum in finem, vt panis & vinum, quæ hætenus, vt diximus c. i. §. 5. Corpus & Sanguinem Christi sub proprijs speciebus futurum repræsentabant,

E 4 iam

iam re ipsa fiant *Corpus & Sanguis Domini nostri IESV Christi*: neque absolute tantum, & in se, sed etiam respectiue, & *nobis*, in utilitatem scilicet, & salutem nostram.

Orat autem Sacerdos pro effectu Consecrationis, non quod timeat de inefficacia verborum, si modo debito proferantur: sed partim vt non suis viribus, verum diuinæ omnipotentiae effectum a deo supernaturalem adscribat: partim etiam, vt in re tanti momenti omnia tuta timeat, ne forte ex sua parte aliquid desit. Hic enim locum habet illud Sapientis a: *Hominis est animam preparare per intentionem consecrandi & sacrificandi*: verum in re tantâ id non sufficit, sed restat, vt & *Dominus gubernet linguam*, qua ritè tanta mysteria peragantur.

Cæterum verba illa, *adscriptam, rationabilem, acceptabilem*, fuisse etiam tempore S. Ambrosij ad rem præsen-

a Prouerb. 16.

tem adhibita, constat ex 4. eius libro de Sacramentis c. 5. duoq; reliqua haud recentiora censentur. In quorum singulis, etsi plures multa mysteria, reconditaq; indagent: saluâ tamen eorum pietate & sapientiâ, breuitati meæ, & fortè etiam literali sensui consultum iri existimò, si dixerò, vnâ esse omnium sententiam, magis minusq; expressam: qua videlicet DEO commendetur Sacrificij oblatio; vt eam *in omnibus benedictam*, & inter dona sibi grata *adscriptam*, & approbatam confirmatamq; quod vox *rata* designat: præterea *rationabilem*, diuinis scilicet rationibus congruentem: ac tandem *acceptabilem*, id est, dignam, quæ non solum ex parte doni, sed etiam ex parte Ministri offerentis à Deo acceptetur: non quidem ex nostris meritis habere, sed sua gratia *facere* dignetur. Neque hoc inusitatum, siue in præsentis Sacrificio, siue in literis sacris; vt verba quæ *idem*, sed sub ratione aliquo modo di-

uerfa significant, multiplicentur: tum ad magis declarandam rei magnitudinem, tum etiam ut longiore eiusdem rei consideratione magis nutriatur & crescat affectus. Præterquam quod singulis Crucibus, quæ hîc quinæ formantur, singula etiam verba aptari conueniret.

C A P V T IV.

De Consecratione.

Post oblationes verbales haud frustra, ut hætenus vidimus, multiplicatas, vna tandè sequitur realis Oblatio, sanè dignissima tanto præuio apparatu, per quam nimirum incruento verborû gladio *idem ille Christus in altari immolatur, qui in ara Crucis semel seipsum cruentè obtulit.* Quod qua ratione fiat, etsi ab alijs aliter explicetur, facile intelligitur per occisionem quandam mysticam & repræsentatiuam; qua
 quan-